

Sygn. akt I CSK 32/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa J. O.
przeciwko I. R.
o wydanie rzeczy, zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 8 lipca 2014 r., sygn. akt VI ACa 1480/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie żadna z tych przesłanek nie zachodzi.

Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na oczywistej zasadności skargi wynikającej z niedopuszczenia przez Sąd drugiej instancji dowodu z urzędu w postaci opinii biegłego. Stanowiska strony skarżącej nie sposób jednak podzielić. Skarżący upatruje uchybienia Sądu drugiej instancji w braku dopuszczenia przez ten Sąd z urzędu dowodu z opinii biegłego co do wartości rzeczy stanowiących podstawę powództwa o wydanie lub odszkodowanie. Nie sposób jednak w tym przypadku mówić o oczywistej zasadności skargi, skoro kodeks postępowania cywilnego przewiduje jedynie dyskrecyjne uprawnienie, a nie obowiązek sądu dopuszczenia dowodu niewskazanego przez strony (art. 232 zd. 2 k.p.c.). Wykazanie, że Sąd drugiej instancji popełnił tu uchybienie wymagałoby wyraźnego i umotywowanego wywodu, że zachodziły szczególne okoliczności uzasadniające działanie sądu *ex officio*. Brak jednak takiej argumentacji w uzasadnieniu skargi kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).